

هو الله - ای ثابت بر پیمان نامه‌ای که به تاریخ ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۹ بود رسید.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی



۴۱۶

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامه‌ای که به تاریخ ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۹ بود رسید. الحمد لله معانی احساس روحانی بود و انجذاب رحمانی. سؤال نموده بودید که آیا در یک شهر تأسیس دو محفل جائز. هرچند این محفل مجرد به جهت نشر نفحات و ترویج تعالیم الهی است نه بیت عدل ولی اگر تعدد یابد مورث اختلاف شود و از اختلاف هزار مشکلات پدیدار گردد. محفل احبای الهی همه روحانیست نورانیست در هر جا هر موقع که احباً مجتمع شوند و به تمام روح و ریحان به نفحات رحمن مشام معطر کنند آن محفل نورانیست.

ای جناب قابل باید کلمات مکنونه فارسی و عربی را لیلاً و نهاراً قرائت نمائیم و تضرع و زاری کنیم تا به موجب این نصائح الهی عمل نمائیم. این کلمات مقدسه به جهت عمل نازل شده نه به جهت استماع. باری عبدالبهاء چون نظر به اعمال خویش نماید بی نهایت نجل و شرمسار گردد بلکه از خود بیزار شود. لهذا باید کل در حق یکدیگر دعا نمائیم و عون و عنایت طلبیم بلکه موفق بر عمل به موجب نصایح و وصایای جمال مبارک گردیم. ولی شما در نهایت ملایمت رفتار نمائید. حضرت حبیب نجار چون خواست که مشرکین را از عبادت اصنام منع نماید نسبت شرک را به خود داد و گفت ما لی لا اعبد الذی فطرنی و الیه ترجعون اما مقصدش ما لکم لا تعبدون الذی فطرکم بود. نسبت شرک را به خود داد تا بر مسامع گران نیاید. این دستورالعمل بود و علیک البهء الأبی. ۹ ربیع الأول ۱۳۴۰. عبدالبهاء عباس



ORIGINAL



AUDIO